PAGINA TUTUROR SPORTURILOR

[illegible] fi?...

...stăzi o ideie ... pe care v'o dau ... Ea este în special pentru arbitrii.

Sugerasem acum câtva timp pentru reprimarea durităților în joc un semnalizator la fel cu acela al șefilor de gară. Dacă nu-i adoptat, aceasta nu înseamnă că într'un viitor apropiat...

Am observat că jucătorii în genere, cu toate lefurile „grase" pe care le primesc, sunt îngrozitor de sgârciți: încearcă numai să se îmbogățească, dar să te ferească Dumnezeu să cauți să scoți ceva dela ei. De aceia m'am gândit că ar fi bine să-i lovim la pungă. Nu vreau să spun că am descoprit America în 1943. Știm prea bine că în ce privește amenzile jucătorii au de dat uneori câteva hârtii de o mie de lei; dar asta e altceva chiar și d-ta cititorule ești om ca alții: cheltuești o sută de lei ca să intri într'un cort și să vezi o femeie care face pe sirena sau care dă dintr'o coadă de carton; arunci cu ușurință o mie lei ca să-ți satisfaci un capriciu, dar te seacă la inimă când trebue să cheltuești doi lei și să cumperi un ziar, iar când ești în tramvai încerci toate trucurile ca să citești ziarul vecinului. Fără să punem la socoteală că dacă el îl uită pe bancă îl bagi revede în buzunar.

Iată de ce unui footballist care a dat un randament prost, care a fost eliminat sau mai știu eu cum, i se aplica o amendă de 1.000 lei. Jucătorul ar protesta, ar țipa, ar rezista. Dar, sau președintele este unul dintre aceia care știu să se țină tari și atunci, la sfârșitul lunei, vinovatul ar primi leafa redusă, sau e din ceilalți care va spune jucătorului că la viitoarea partidă va ști să-și merite ertarea, că amenda i-a fost ridicată și așa mai departe.

Deci, într'un match, arbitrul în loc să admonesteze pe cutare jucător pntru fouluri repetate asupra adversarului, l-ar chema la el și i-ar spune scurt:

— Ești în contravenție. Scoate imediat 50 lei drept amendă.

— Dar, ar obiecta jucătorul, nu am bani la mine!

— Nu ai? Rău. Ești afară și să nu reintri decât după ce aduci bani. Trebue să ți achiți datoria față de justiție.

Jucătorul nu-și va putea relua locul până când nu va depune cei 50 lei și va primi o chitanță în regulă, bine înțeles timbrată.

Ce vor face suporterii?

Suporterii, bine înțeles nu vor scoate din buzunarul lor 50 lei și atunci jucătorii vor fi siliți să aibe întotdeauna bani asupra lor. Dacă într'o partidă un jucător va fi amendat de arbitru de 2 sau 3 ori, fiți sigur că Duminica viitoare el va deveni mai blând, ca un miel, pentrucă banii nu i-ar înapoia nimeni și lipsa lor ar simți-o destul de mult.

Dealtfel, s'ar putea face o experiență.

Printre palete...

Cunoscutele jucătoare de ping-pong MAGDA GRIGORESCU și COCA TRANDAFIRESCU, au demisionat dela Start-Club, urmând să activeze în rândurile noului club „RAPID".

Nu este exclus ca MAGDA RURAC să devină dublă campioană a Europei, dacă reușește să cucerească și concursul european de ping-pong dela Bratislava!...

NU! JUCATORUL I. CHENDREANU ESTE de PARERE că un SISTEM DE JOC UNITAR NU-I POSIBIL CI NUMAI SOLUȚII, DUPA ADVERSAR

— „Să lăsăm sistemele și să jucăm din nou bine și frumos" —

Dintre răspunsurile primite la ancheta noastră: este posibil un sistem de joc unitar în fotbalul nostru, publicăm astăzi pe cel al d-lui Ioan Chendreanu, unul din jucătorii cu carieră îndelungată, deci cu experiență câștigată în cursul celor 23 de ani, care reprezintă epoci diferite în footballul românesc.

Și este primul răspuns negativ. Pentrucă d. Chendreanu este de părere că nu-i posibil un sistem de joc untiar, propunând — în schimb — o soluție...

...Dar iată-i răspunsul în întregime:

La ancheta dvs. dacă este posibil un sistem de joc unitar, pe baza experienței acumulate în cei 23 de ani jucați, îmi permit a răspunde cu NU.

Și iată de ce:

Sistemul de joc unitar cere material uman uniform, uniform ca posibilități fizice, pregătire tehnică și temperament. Sistemul — oricare ar fi el — este îngrădit, limitează jocul (dealtfel limitează și frumosul) constrânge jucătorii a face ceeace prevede și cere sistemul, exclude fantezia și în general sau temperează elanul natural al judecătorului dintr'un post oarecare, sau îi cere un joc care nu convine temperamentului omului din jucător.

După mine, a îngrădi jocul cu mingea într'un sistem, ar însemna a-l face ceva mașinal, ori tocmai aceasta este imposibil din cauza diferenței manifeste dintr'un jucător și jucător. Cea mai bună dovadă, că nu se poate aplica un sistem unitar, jocul dintre două echipe, care de bine de rău îl aplică. Ei bine, jocul dintre aceste două formații este lipsit de ceeace a rădicat jocul de mingie la rangul de rege al sporturilor, este jocul a doui berbeci, și bale — cu puncte marcate din greșeală sau întâmplare — acela care greșește mai puțin. Nu mai vorbesc de lipsa frumosului. Și tocmai aceste echipe care aplică sistemul suferă înfrângerile dela formațiile fără sistem și cari joacă cu SOLUȚIA cerută de disputa respectivă.

Să analizăm mult trâmbițatul sistem W.M.

In primul rând acest sistem este contrar felului nostru de a fi. Noi jucăm rapid, cu fantezie, cu pătrunderi, suntem latini, ori sistemul W.M. este rigid, îngrădit.

Prin însăși așezarea pe teren a jucătorilor, se vede că centrul mijlocaș a avut, are și va avea rolul de a diriia formația, ori sistemul W.M. scoate din funcția sa normală pe acest jucător și rolul lui atât de important, de creer, de coordonator al acțiunilor, este redus la a păzi pe un singur adversar.

Scopul jocului este de a se marca puncte și aceasta în mod firesc se face în poartă. Sistemul W.M. dirijează fundașii, zidul creat penru apărarea porții, la aripile adverse și în felul acesta, chiar admițând teoria centrului mijlocaș jandarm, în fața porții se va găsi totdeauna un om mai puțin.

Mijlocașii de margine prin sistemul W.M. diriginți la interii adverși, prin fazeie jocului trebuind a se deplasa, la un moment dat sunt în aceiași linie, unul în spatele celuilalt, cu interii și chiar și cu fundașii, creind cel mai ideal debușeu și posibilități de evadare pentru atacanții adverși.

Admițând aplicarea sistemului W.M., formația care — pe cât aceasta este posibil — joacă perfect sistemul W.M., va întâlni o formație care — să presupunem — este amenințată de retrogradare și care va opune, pentru a nu pierde, o formație cu 4 mijlocași și 4 înaintași, ce va face cu sistemul? Deoarece formția adversă nu permite aplicare sistemului, va juca fără aceasta, mai bine zis va juca desorientat, fără cap.

Presupunând că mai există formația R.G.M.T.-ului din Timișoara, aceasta va întâlni un adversar cu sistemul W.M. și conform sistemului, centrul mijlocaș va marca pe centrul atacant, rezultatul sistemului va fi zero, pentrucă la R. G. M. T. creerul formației nu este centrul atacant ci mijlocașul de margine Moravetz.

In rezumat cred, că nu se poate aplica sistem în jocul de mingie, ci se poate aplica o SOLUȚIE, care la rândul ei variază după adversar.

SOLUȚIA cea mai nimerită cred că ar fi următoarea:

Formație elastică, mobilă, care elasticitate să se aplice în felul următor:

Atac pe aripa stângă. Atât mijlocașul cât și fundașul de pe stânga, vor urmări acest atac, în felul acesta nu se creiază distanță între linii și componenții ei rămân în legătură, iar pătrunderile adverse pot fi stăvilite prin scara astfel formată și anume când jucătorii apărării sunt eșalonați unul în urma—nu în spatele — celuilalt, și vor putea interveni în locul apărătorului înaintat prin așa zisa „cruce" adică, unul va ataca iar celălalt îi va lua locul. Acelaș joc se repetă când atacul merge pe aripa dreaptă și apărătorii de pe stânga vor rămânea mai în urmă.

Eu cred că chiar așa zisa decădere în jocul nostru de mingie, se datorește căutărilor de sisteme, ajungând în felul acesta a nu juca nici cu sistem și nici jocul nostru bazat pe viteză și fantezie.

Oricare va fi sistemul sau soluția găsită ca cea mai nemerită pentru noi, aceasta va trebui învățată în primul rând la juniori, pentru a deveni obicinuință.

Să lăsăm sistemele și să jucăm din nou bine și frumos. x

Roți și pedale

In ciuda celor 34 ani Ciohodaru ne înștiințează că va mai face un sezon ciclist. Nu de altceva dar dorește să egaleze pe Nicolae Ion cu care s'a retras din sportul pedalei la vârsta de 35 ani.

Nicolae Chicomban, campionul de fond al României ne anunță că în cursul anului viitor va ataca recordul orei deținut de Nicolae Dobrin din 1940.

Un bilanț elocvent

(Continuare din Pag. I-a)

măsuri pentru a veni în ajutorul asociațiilor sinistrate.

In ceea ce privește sportul, un credit de 23.180.220 frs. fr. (cca. 111.500.000 lei) a permis repartizarea a 4.251.000 echipamente, 1.339.900 perechi ghete de football și pantofi de sport și 150.000 mingi.

Dacă adăugăm la acestea și organizarea ciclului de conferințe dela Sorbona și producția a 25 de filme documentare, va trebui să recunoaștem că, în 1943, comisariatul general — forul suprem al sportului francez — a desfășurat o activitate fără precedent pe tărâmul sporului.

In match revanșă

DESPEAUX a învins la puncte pe TENET

și a devenit campion național al Franței

Uitimele matchuri ale fostului deținător nu erau recomandabile

Zilele trecute imensa arenă „Palais des Sports" din Paris a adăpostit o reuniune pugilistică de mari proporții.

Matchul principal al galei s'a petrecut între Edouard Tenet, urmașul lui Marcel Thil și fost campion al Europei la categoria mijlocie. Deținând titlul național al Franței la aceiași categorie Tenet și l-a pus în joc în fața lui Jean Despeoux, fost campion olimpic.

Matchul a numărat 12 reprize și la sfârșitul lor idolul din trecut al ringurilor franceze a fost declarat învins la puncte, Despeaux devenind astfel campion al țării sale.

Antecedentele protagoniștilor

Pentru mulți, victoria lui Despeaux a constituit o surpriză. Cunoscătorii însă se deșteptau la un eventual succes al proaspătului campion și aceasta din două motive.

In primul rând Edouard Tenet nu se mai află la cea mai convenabilă vârstă pentru un match, iar în al doilea antecedentele lui nu mai făgăduia performanțe de răsunet.

Când activitatea pugilistică a fost reluată în Franța — faptul se petrecea acum doi ani — Tenet s'a gândit să îmbrace mănușile și să lupte pentru titlul național mijlociu. Adversarul său a fost acelaș Jean Despeaux asupra căruia fostul campion european a obținut o discutabilă victorie la puncte.

De atunci, Tenet a mai susținut câteva matchuri de mai mică importanță, fără să obțină totdeauna victoria, înainte de întâlnirea revanșa cu Despeaux elevul lui „papa Taitard" și-a pus titlul în joc în fața lui Assane Diouf cu care nu a putut termina decât la egalitate. Această performanță era departe de a justifica pretențiunile din trecut, știut fiindcă Assane Diouf nu a fost niciodată o stea de prima mărime.

Și decadența lui Tenet a început să se contureze și mai bine, cu câteva zile înainte ca el să susțină matchul cu Despeaux; cu ocazia dusului dintre belgianul Al. Baker și Assane Diouf, terminată cu victoria la puncte a celui dintâi.

Cedând la puncte lui Al. Baie, care nici el nu este prea tânăr, AAssane Diouf a descoperit valoarea actuală a lui Tenet.

Normal era deci ca specialiștii să se aștepte la o victorie a lui Despeaux care întrunea toate condițiunile convenabile inclusiv tinerețea cu tot complexul ei de avantaje.

Despeaux și-a pregătit victoria

Este în afară de orice îndoială că noul campion al Franței la categoria mijlocie s'a pregătit intens pentru ziua răfuelilor. In timp ce adversarul său — mult mai vârstnic — s'a uzat în matchuri de mai mică sau mai mare importanță, Despeaux și-a îngrijit în mod special condițiunea fizică și a dat deosebită atențiune cunoștințelor tehnice.

Dovada că așa se prezintă lucrurile stă în faptul că Despeaux nu a mai apărut de mult pe ring dar nu a lipsit dela niciunul din matchurile susținute de recentul său învins.

Răbdarea și voința au făcut — acum aproape 8 ani — din Despeaux, un campion olimpic. De rândul acesta a eleași două calități îa-u adus titlul Franței în urma victoriei repurtată asupra unuia dintre cei mai buni „foști".

Cum nu a împlinit încă 28 ani, și cum nu și-a irosit forțele în prea multe matchuri Despeaux este susceptibil de noui progrese și impunerea lui în rândul celor mai de seamă mijlocii ai Europei nu ar constitui pentru noi o surpriză, dupăcum nu ne-a surprins victoria recent repurtată asupra lui Tenet.

Spre titlul Europei

Dintre protagoniștii continentului la această categorie, nu se mai găsește la vârsta cea mai convenabilă pentru box.

Ignacio Ara (Spania), Al. Baker (Belgia), Iosef Besselmann și Gustav Eder (Germania) și Mario Casadei (Italia), singurii cari ar mai putea emite preteniuni la titlul european au depășit toți — unii chiar cu mult — 30 de primăveri.

In asemenea condițiuni nu-i va fi prea greu lui Despéaux să cucerească și titlul continental. Rămâne numai de văzut dacă împrejurările nu-i vor fi potrivnice.

K. O.

8...9...10-zeci

PENTRU matchul cu Constantin David, profesionistul Costel Dumitrescu se antrenează în sala „Poliția", unde se antrenează și elevii grupărei „Carmen".

APARUTA de câteva zile, a doua ediție a volumului „101 portrete din boxul românesc", lucrare semnată de redactorul nostru Costin Păun-Pykomar, e pe punctul de a fi epuizată. Reamintim că volumul se găsește de vânzare numai la agenția „Speranța", str. Matei Millo 2.

SALA „Tirul" s'a redeschis aseară, după scurta vacanță a sărbătorilor. In această sală se antrenează și profesionistul Petre Tofan.

SE PROECTEAZA organizarea unui match Tofan—Cionoiu, pentru titlul național semi-greu. Deasemenea au început tratative pentru organizarea unui match Pop—Cionoiu, la Reșița.

ECOURI DEPE TUSE

După toate probabilitățile sezonul de primăvară va începe la 5 Martie a. c. disputându-se la categoria ușoare Cupa N. Polizu-Moșneșți, iar la categoria II-a Cupa I. Gârleșteanu.

In ziua de 12 Martie se vor juca restanțele din toamnă, iar la 19 Martie se va disputa I-ul tur de campionat. In zilele de 25 și 26 Martie (Buna Vestire) F.F R. R. va organiza matchuri de propagandă în provincie.

In zilele de 2 și 9 Aprilie urmează ziua II-a și a III-a de campionat. La fel de Sf. Gheorghe (ziua IV-a).

La 30 Aprilie și 1 Maiu F. R. R. va organiza din nou matchuri de propagandă în provincie.

La 7 Maiu se joacă ziua V-a de campionat. Cu ocazia zilei de 10 Maiu se joacă primul tur al Cupei P.T.T.

La 14 și 21 Maiu urmează ziua a VI-a și a VII-a de campionat.

La 25 Maiu (finalțare) se joacă turul II al Cupei P.T.T.

La 28 Maiu e ziua VIII-a de Campionat.

La 4 și 5 Iunie F.R.R. organizează probabil matchuri inter-școlare sau inter-universitare.

11 Iunie este ziua IX-a și ultima de campionat.

La 18 Iunie se încheie activitatea disputându-se finala P.T.T. și finala campionatului inter-școlar.

D. RAUL VIZANTY se află sub arme la o M. U. din Iași.

Impreună cu N. Tanoviceanu (ieșean de ocazie) Ego Munteanu (idem), Prof. Dan Bădăreu, Nonel Racovițză, Prof. Jean Thibaudet și Bubi Bădăreu, au organizat un campionat de table și... șah.

Ne surprinde însă că acest grup atât de sportiv, nu poate face din Iași un centru sportiv, în care — bineînțeles — rugbyul ar avea prioritatea.

Este drept însă: Iașul atâtor generații de studenți are bodegi și cârciumioare vestite. Dar nu are un stadion occidental.

Și atunci...

PASCU jumătatea la deschidere a Universitarilor, a optat pentru F. C. Arsenal-Târgoviște.

Albnegrii pierd un excelent camarad, iar albaștrii se întăresc simțitor.

Got.

BULETIN SPORTIV INTERN

Ping-pong

Radu Vodă se deplasează la Constanța

Astăzi la orele 13 urmează să facă deplasarea la Constanța, echipa de ping-pong a grupării RADU VODĂ care va întâlni în zilele de 6, 7 și 8 puternica grupare locală EFA.

Radu Vodă se va deplasa cu următorii jucători: Comarnischi, Pop și Ruheu.

Asociația Antrenorilor de Football

Aduce la cunoștința membrilor din comitet: Petre Steinbach, Jean Stanciu, St. Cărjan, Deac, M. Serb că ședința comitetului are loc la F. R. F. H. în ziua de Luni 10 Ianuarie 1944 ora 19.30.

Dat fiind importanța lucrărilor, membri comitetului sunt rugați cu insistență a nu lipsi.

Secretariatul General

Astă seară la ora 19

Ședința Comisiei Districtuale la volley și basket-ball

Astăseară se va ține în localul F. R. B. V., ședința Comisiei Districtuale care va programa etapa de Duminecă a competițiilor de volley și basket-ball dotate cu cupele P. T. T.

Jocurile vor avea loc tot în Sala P. T. T. din Calea Victoriei și vor începe la ora 14.

Programul acestei etape îl vom publica într'un număr viitor.

O LUCRARE SPORTIVA DE SUCCES

Zilele acestea a apărut a doua ediție din volumul «101 portrete din boxul românesc», lucrare datorită redactorului nostru COSTIN PĂUN-PYKOMAR.

Tipărită în excelente condițiuni tehnice și având o prefață semnată de popularul scriitor sportiv IONEL TEODOREANU, lucrarea aceasta cunoaște o călduroasă primire din partea sportivilor noștri.

Volumul se găsește de vânzare numai la agenția «Speranța».

Convocare

Echipa de hockey pe gheață «Sportul Românesc» este convocată pe ziua de 6 Ianuarie (Bobotează) la orele 9½ la sediul clubului în str. Mihail Eminescu No. 22.

Se convoacă în mod special următori jucători: Blaga Ion, Mișu Dragomirescu, Spoială Victor, Gică Rusul, Victor D. Teodorescu T. și Sologeanu V. și Titel Constantinescu.

TEATRUL „Muncă și Lumină"

Mâine Joi 6 Ianuarie la ora 15, se reprezintă în matineu pentru copii și tinerut piesa „URSUL" legendă în versuri de Ion Iliescu, iar seara la ora 19, se reprezintă comedia „CUMPANA INIMII", excepțională prelucrare a d-lui Paul Gusti având în distribuție (în ordinea intrării în scenă) pe: Neily Nicolau, Alexandru Giugaru, Irina Răchieanu, Costin Iliescu, Geo Barion, Tanți Negoescu, Iulian Necșulescu, Nicolae Ștefănescu, Magdalena Marinescu, Cristofor Vitencu, Nic. Ene.

Direcția de scenă: Victor Ion Popa

Regele vitezei

de EMIL IENCEC

III

Dincolo de orice raționament, de orice claritați logice, care ar justifica o înfrângere, care l-ar absolvi pe Pinion de acest fapt, într'un lot cu valori sensibil egale, se ridica în toți dorința fermă de victorie. Se sconta, în mod aproape cert, că Pinion va intră în finală, care se va alerga în trei. Era și ăsta un fapt însemnat într'o asemenea competiție, să fii finalist. Cei trei care rămân pentru finală, reprezintă crema lotului și, în cazul când alergările premergătoare, s'au desfășurat normal, ei sunt valori apropiate și până la plecarea în ultima încercare, meritul le este deopotrivă, ca unii ce au reușit să doboare toate piedicele apărute în cale.

In acest trio de elită, publicul îl vedea pe V. Pinion în mod sigur. Dar de aci și până la victorie era încă un pas. Insă unui osebit de anevoios și în reușita căruia nu juca rol numai forța brută și iuteala pură. Acestea conteză într'o întrecere contra cronometrului sau într'o întrecere în doui

Intr'o finală în trei însă, se cere un anumit joc, o inspirație cât mai bună a declanșării luptei, un loc bun când se produce atacul, într'o asemenea încercare unul fiind în mod obligatoriu ivetimă. Și la acest capitol, al speculării loculu, al virajului, ieșirea din viraj și ultimele svâcnituri pe linia de sosire, se punea mare bază pe Pinion, care se dovedise mai totdeauna bine inspirat. Mai rămânea o ușoară umbră: posibilitatae ca finaliștii ceilalți să fie mult mai buni în viteză pură ca Pinion. Apărea însă certitudinea că în finala unei asemenea competiții niciunul nu se va hasarda să facă alergare de viteză pură, știind cât de riscant e acest procedeu și că cel care atacă, oricât de furios, de prea departe e victima precisă a celorlalți, carei vo sta tot timpul în spate până aproape de linia de sosire când vor tâșni.

Oricum, se anunța o luptă de o înverșunare excepțională. Până și cei mai calmi spectatori păreau neliniștiți.

Oficialii, chiar și ei, obicinuiți cu tot felul de întreceri și obligați de funcțiile lor să-și păstreze stăpânirea, vădeau o nervozitate necintâlnită.

Când întreaga arenă pulpita de nesiguranță sbuciumul lui Eugen, ghemuit sus pe viraj, cu bărbia clănțănind lipită de betonul sgronțuros al pistei, apărea firesc și nu putea fi luat în seamă de nimeni.

In toată arena poate un singur gând se îndreaptă la cer: era ruga fierbinte a lui Eugen către Maica Domnului să-i ajute lui Pinion să își încunune cariera cu o ultimă victorie. Mâinile strânse sub piept. Eugen le strivea în iarba peluzei.

Atât de mult o rugase el pe Maica Domnului căci nu se putea să fie altfel.

Tribunele fremătau, lumea se agita, de colo colo, în jurul pistei. Lupte strânse, lămurite pe linît de sosire, în ultima svâcnire.

Se calificaseră pentru finală următorii: Heinrich Flügel (Germania) Ottavio Valenta (Italia) și Vasile Pinion (România). Nerăbdarea și emoția în arenă atinseseră punctul culminant.

Speakerul îi anunță publicului. Pentru fiecare din concurenți se intona imnul național și se înălța în vârful unui pălmer steagul respectiv. Monumentul era de o emotivitate excepțională.

Toți trei, aliniați la start, cu mâinile încleștate pe ghidoane, cu spatele curbate, păreau trei tauri sub care mașinile cu roți subțiri, fragile, își făceau impresia că se vor frânge. Germanul purta tricou alb, italianul roșu, iar Pinion, eternul său maillat negru cu bandă tricoloră. Bine clădiți, toți trei, au pornit în lovituri lenețe de pedale la pocnetul pistolului. Arena s'a spart de urale. Ce anume strigau mii de spectatori era greu de bănuit. Un fapt se desprindea car. Toată lumea încuraja pe Pinion, acoperind galeria, firește scăzută ca număr, a germanului și a italianului.

Aveau de acoperit două tururi.

Conducea prudent germanul, talonat de italian. Pinion era al treilea. — Oarecare stupoare în arenă. — Ce greșală, decretau savanții. El niciodată nu admisese poziția treia. Să știi că o scrântește sunau marțiale sentințele specialiștilor. — Cei încrezători în Pinion opinau că rămâne de văzut.

Se scurtaseră astfel peste 300 m Se întase în ultimele două sute de metri ale primului lur. — Pinion în ultimul plan, se uita mereu la angrenaj, arătându-se nemulțumit de rulaj, sinchisindu-se prea puțin de adversari. Acestea îl suspectaseră. Pinion rămase câțiva metri în urmă, — privind mereu angrenajul și încercând prin ușoare svâcniri, lanțul.

Nimeni și mai puțin adversarii săi nu-și imaginau exact ce se petrece cu Pinion necum să-și închipuie că într'o asemenea probă, se putea recurge la stratagema riscantă și specifică în deobște, elementelor cu șanse reduse de a ataca dela peste 600 m. — Era doar știut ca un technician al ultimilor metri.

Renunțând, pentru câteva clipe, de a privi înapoi, și îndreptându-și ochii spre potou până la care mai erau vreo 150 m., ca să se încheie primul. Pinion profită de această manevră. Urcă subit pe ivraj și de acolo de sus, plonjă disperat luându-și adversarii prin surprindere. Prinși în «contre-pied» ei se repezîră după Pinion care, lansat, o tulise pe lângă ei.

Arena nu știa ce să creadă.

Greșală, enormă greșală, cum poate face el una ca asta. Va fi prins și depășit conforabil. Numai că, încovoiat pe mașină, Pinion luase bun avans din care la intrarea în ultimele două sute de metri, mai păstra vreo 5—6 lungimi bune.

Aproape de ieșirea din viraj, Pinion slăbise vizibil — adversarii lui refăcând din distanță. Dar efortul lor fusese prea violent când s'au pornit în urmărirea lui Pinion, pentru a mai recupera pe ultima sută de metri când acesta, regăsindu-se ca deobiceiu, printr'o sforțare, cum poate n'a făcut niciodată, mai reuși să sfârșească cu obicinuita lui aruncare de mașină atât de spectaculoasă și gustată de public.

Câștigase. Arena uimită un timp a frumpt într'un sgomot de infern.

Pe fața lividă a lui Pinion să incrustase semnul sforțării supraomenești depuse jucând cartea neașteptată și plină de risc, atacând dela aproape 700 m. Obrazul supt mărturisea urmele unui efort care îl slăbise pe «dracul negru» cu două kilograme cel puțin.

Cu respirația precipitată, gâfâind cu ochii încă nesiguri în urma suprmei încordări, Pinion fu purtat pe sus de un public sincer desfătat. Clipa era frumoasă, o mai cunoscuse, dar acum ar fi voit poate ca niciodată să se întindă în pat, pentru o odihnă îndelungă. Poate că și anii erau aceia care vorbeau de data asta.

EMIL ENCEC

(Fragment din romanul cu acelaș nume în pregătire)